कूर्मः प्रतिवसति । अथैकदा धीवरैरागत्य तत्रोक्तं यदद्यास्माभिरत्रोषित्वा प्रातः कूर्ममत्स्यादयो व्यापादयितव्याः । तदाकर्ण्य कूर्मो हंसावाह । सुहृदौ । श्रुतो ऽयं धीवरालापः । अधुना किं मया कर्तव्यम् । हंसावाहतुः । ज्ञायतां तावत् । पश्चाद्य-
5 दुचितं तत्कर्तव्यम् । कूर्मो ब्रूते । मैवं यतो दृष्टव्यतिकरो ऽहमत्र । तथा चोक्तम् ।

अनागतविधाता च प्रत्युत्पन्नमतिश्च यः ।
द्वावेतौ सुखमेधेते यद्भविष्यो विनश्यति ॥

तावाहतुः । कथमेतत् । कूर्मः कथयति । पुरैतस्मिन्नेव सर-
10 स्येवंविधेष्वेव धीवरेषूपस्थितेषु मत्स्यत्रयेणालोचितम् । तत्रानागतविधाता नामैको मत्स्यः । तेनोक्तम् । अहं तावज्जलाशयान्तरं गच्छामि । इत्युक्त्वा स ह्रदान्तरं गतः । अपरेण प्रत्युत्पन्नमतिनाम्ना मत्स्येनाभिहितम् । भाविन्यर्थे प्रमाणाभावात्कुत्र मया गन्तव्यम् । तदुत्पन्ने कार्ये यथाकार्य-
15 मनुष्ठेयम् । ततो यद्भविष्येणोक्तम् ।

यद्भावि न तद्भावि भावि चेन्न तदन्यथा ।
इति चिन्ताविषघ्नो ऽयमगदः किं न पीयते ॥

ततः प्रातर्जालेन बद्धः प्रत्युत्पन्नमतिर्मृतवदात्मानं संदर्श्य स्थितः । ततो जालादपसारितः स्थलादुत्प्लुत्य गम्भीरं नीरं
20 प्रविष्टः । यद्भविष्यश्च धीवरैः प्राप्तो व्यापादितः । अतो ऽहं ब्रवीमि । अनागतविधातेत्यादि ।

तद्यथाहमन्यह्रदं प्राप्नोमि तदद्य विधीयताम् । हंसावाहतुः । जलाशयान्तरे प्राप्ते तव कुशलम् । स्थले गच्छतस्ते को वि-